

Előbeszéd

Mind e korig a mi magyar irogatóink, kik hazánk szépeinek számokra valamit készítettek, többnyire azon fáradoztak, hogy őket elmés munkáikkal vagy gyönyörködtessék, vagy vígan mulassák, de kik tisztos valami foglalatosságra írásokkal utat nyitottak volna nékik, igen kevesen vannak. Hallván ez iránt sokaknak méltó panaszait; helyesnek, sőt hasznosnak is találtam, hogy egy új, 's jó rendbe szedett szakácskönyvnek készítéséhez fogjak, oly reménységtől tápláltatván, hogy valamint egyéb kiadott munkámmal, úgy ezzel is kedvességet találok az érdemes haza előtt, annyival is inkább, mivel az ilyes könyvre szükségek lévén kivált a házi gazdasszonyoknak, azon szakáts mesterségnek könyvetskéjét, mely Kassán az Akadémia bötűivel 1763. esztendőben kijött, és ugyanaz a múlt nyáron 1795-ben, Fűskúti Ifjabb Landerer Mihály költségével, és bötűivel Pesten újra kinyomtatott, hasznokra nem fordíthatják, mint hogy az falusi lakódalmaakra a Zsugorimnak konyhájára vagyon inkább készítve, mintsem a jó falatokhoz szokott száznak tetszésére.

Való ugyan, hogy nekem nem mesterségem a főzés, nem is illene hozzám, hogy én egyházi ember lévén, hivatalomhoz képest a rajzoló eszközök helyett a főzőkalanat forgassam; tanúltam mindazonáltal kénytelenségből is annyit, hogy a rendes főzést a kotyvasztástól meg tudom választani; azt is tudom, hogy a jó ebédnek készítése nem kolosvári káposztán, hanem a jó tehénhúslévnek főzésén kezdődik; és hogy a nevezetes magyarok konyháiban a pástétomot nem rozs-lisztből csak tiszta vízzel, sóval gyúrlják, hanem jóféle vajás tésztából készítik. Egyébaránt, ha mindenkinek tetszése szerint szája ízít el nem találtam, minthogy azt nehéz is feltalálni, mély tisztelettel bocsánatot kérek. Tudom: sokaknak nem fog tetszeni, 's azért becsmérelni fogják munkámat; de nem törődöm érte, sőt, ha azt felnyársolják, megsütik, megfőzik, 's úgy vetik az ebeknek,

se bánom. Lesznek oly érdeemes hazafiak, kik azt az ebek elül, mint-hogy nem azoknak készült számokra, felkapják, elolvassák, és jó hasznokra fordítják.

Ami az étkeket illeti, igyekeztem azokat renddel, és amennyire lehetett, a bötűknek 's számoknak egymás után való folyások szerint előadni. Hogy pedig egy dolgot százszor elő ne hozzak, némely étkek készítéseknél leírások közé utasító számokat raktam. Azokkal én oda mutatok, ahol a felvett éték elkészítésének módja bővebben előadatik. Végén: holmi jegyzéseket toldottam munkámhoz, mellyeket ha szerzeményemmel jóknak fogsz találni, érdeemes olvasgatóm!

Élj vígan, és jó szerencsével.

*Írtam Körömötz-bányán
Sz. András havának 26. napján
1795.*

Simai Kristóf